

NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIŽU RAJONA LAIKRAKSTS

- Ar fotoaparātu un bloknodu pilsētas ielās
2. lappusē
- Aglona ziņo
3. lappusē
- Ieskats vēsturē. Aglona tālo dienu atblāzmā
3. lappusē
- Sludinājumi, reklāma,
4. lappusē

PREZIDENTS APMEKLĒ AGLONAS BAZILIKU

— Es neatvados, es saku — uz redzēšanos. Un jau drīzā laikā. Pāvesta sagaidīšana ir visas mūsu valsts goda pienākums! — atvadoties teica prezidents.

Kā bija solījis, valsts prezidents Guntis Ulmanis savu pirmo izbraucienu pa Latviju veļtija Latgalei.

28. jūlijā no rīta, pulksten 8.00, lepns limuzīns ar valsts karogu un pavadītāju korteža devās virzienā uz Ogrī un tālāk uz Jēkabpili un Rēzekni.

Ap brokastu laiku viņi sasniedza zemnieka Novokšanova mājas. Tālāk ceļš veda gar trim ozoliem Atbrīvošanas alejas malā Rēzeknē, ko savā laikā iestādījuši ievērojamie mūsu valstsvīri, tajā skaitā arī Kārlis Ulmanis, tad apstājās kalnā pie Latgales Māras pieminekļa, kur prezidents nolika ziedus un tikās ar pilsētniekiem. No šejienes viņš ar pavadoņiem ieradās atjaunotajā Felicianovas HES (četrpadsmit kilometrus aiz Ludzas), kur viņam par godu iedarbināja pirmo restaurēto turbīnu. No Ludzas caur Ezerniekiem Guntis Ulmanis ieradās Daugavpili uz tikšanos ar pilsētas un rajona vadību, pilsētniekiem Vienības namā. Pēc tam apciemoja Kalupes bāreņu namu un vēlā vakarā, pāris stundas pēc paredzētā laika, bija Aglonas bazilikā.

Pēc apsveicināšanās ar sagaidītājiem un sālismaizes nogaršošanas prezidents atbildēja uz «Novadnieka» korespondenta jautājumiem. Viņš teica:

— Būs ko pārdomāt. Stāvoklis Latgalē ir nopietnāks, nekā bija iedomājies. Sevišķi mani sāpina trūcīgo ļaužu un pensionāru liktenis, kuru ir simtiem. Viņu prasības zināmā mērā ir kļiedziens pēc palīdzības. Otrkārt, pilsonības problēma. Tikos ar latviešiem, krieviem, ukraiņiem, baltkrieviem, mēs aprunājāmies un sapratu, ka pilsonības jautājums ir jārisina neatliekami, tāpat jautājums par Krievijas armijas izvešanu.

Apmeklējuma laikā saņēmu daudz sirsniņu vārdu, apsveikumu, redzēju daudz smaidošu seju.

Sevišķi patīkami bija ieiet zemnieka sētā, kur tādi laipni cilvēki, un dzirdēt apstiprināšu atbildi uz jautājumu — vai izdzīvosim.

Pārliecinājos par mūsu zemnieku vitālo spēku un ticību savai zemei. Vēlreiz pārliecinājos, ka mūsu lauku mājas, lauki vispār nav tikai ekonomika, bet tā ir mūsu dzīve, mūsu Latvija. Ar visām problēmām.

Tālākajā notikumu gaitā dekanš Andris Aglonietis prezidentam parādīja, kas jau padarīts bazilikas rekonstrukcijā,

kas pašlaik te notiek un kas vēl neatliekami veicams. G. Ulmanis itin labi orientējās apstākļos, jo, izrādījās, arī agrāk bijis šeit, pajautāja par vienu un otru jaunieveduma lietderību un mērķi.

Pēc apskates un ziedu nolikšanas uz pašlaik atjaunotajā bazilikas centrālās daļas galvenā altāra, prezidentu un viņa pavadītājus, pagasta un rajona pašvaldības atbildīgos darbiniekus un žurnālistus aicināja sveču gaismā vienā no atjaunotajām kādreizējo mūku celēm nogaršot pienu, medu un rupjmaizi. Te ritēja nepiespiesta saruna par bazilikas lietām, tās vēsturisko vietu ne tikai katolicisma attīstībā mūsu novadā, bet vispār vēsturē, par novada saiknēm ar Eiropas kultūru un jo sevišķi — Polijas, citām mūsdienu problēmām. Prezidents ar interesi klausījās dekāna stāstījumu par Aglonas bazilikas un Brīnumdarītājas Jaunavas Marijas svētbildes vēsturi.

Attiecībā uz iespējamo bazilikas aizņēmumu no valsts — 750 000 latu, lai sekmīgi varētu pabeigt iesāktos darbus šeit Aglonā, prezidents apsūlījās palīdzēt. Viņš tikai piezīmēja, ka visu, kas saistīts ar darbiem bazilikā, varēja prognozēt arī agrāk, kādu gadu iepriekš, lai laikā un sekmīgi varētu sasniegt vēlamo finišu, arī attiecībā uz valdības kredītu, bet tagad jāskatās, lai ar godu varētu iziet no radušās stāvokļa.

Tik vēlā vakarā un pēc nogurdinoša brauciena prezidentu ar jautājumiem, lai arī gribējās, neiedrošinājāmies pārāk apgrūtināt, bet pie viena tomēr gribas pakavēties. To aizsāka Jūrmalas priesteris, Latvijas cietumu kapelāns Jānis Aglonietis. Viņš pastāstīja, ka nebrīvē ir daudz jauniešu. Viņus vajadzētu atbrīvot, citādi apstākļos, kādos ir pašlaik, nav noslēpums, var palikt daudz samaitātāki. Pēc tradīcijas, ar jauna prezidenta stāšanās amatā notiek amnestijas. Uz to G. Ulmanis atbildēja, ka šāds dokuments tiek gatavots.

Vēlā vakara stundā izgājām laukā, lai ciemiņus pavadītu.

Mēs jau nezinām, kā sagaida un kā pavada prezidentus — nevienam mūžā nekas tāds nav gadījies, bet vienkāršā un saprotošā izturēšanās, gatavība just līdzī un palīdzēt iespēju robežās nojauc visas oficiālās barjeras.

A. Rancāns

SOMIJĀ, BĒRNU ATPŪTAS NOMETNĒ

Divi interesanti notikumiem bagāti vasaras mēneši aizritējuši Līvānu bērnu jaunrades nama kolektīvam. Neskatoties uz atvaļinājumu laiku, mēs kopā ar Līvānu patērētāju biedrības priekšsēdētāju Liliju Stumbiņu veiksmīgi noorganizējām izstādi Valmieras «Ziņģe-93». Tādējādi reprezentējot jaunrades nama pinēju pulciņu. Jau pavasarī ar prieku bijām uzņēmuši ziņu, ka mūsu ansamblis «Ceiruleits» izvirzīts uz 21. Vispārējiem dziesmu svētkiem, uz Latgales novada folkloras ansambļu un kopu dienu Latviešu biedrības namā 1. jūlijā. Te pulcējās simtiem klausītāju un skatītāju. Godā celta latgališu tautas dziesma un amati. Varen labi visiem, tai skaitā starptautiskajai žūrijai, garšoja «Ceiruleiša» bērnu māmiņu sakultais sviests, līdzatvestā rudzu maize un siers. Par maizīti paldies Daiņa, Ingus un Reiņa vecmāmiņām, par sieru — Edgara un Kristīnes, Agneses, Ingus, Reiņa vecmāmiņām un jaunsaimnieci Mārai Bucenieci. Skatītāji ar lielu interesi aplūkoja pinumus, austās grāmatzīmes, kaklasaites un jostas, to varēja arī nopirkt.

Uz koncertu Ligo zālē sapulcējās tik kupls klausītāju skaits, ka visi gribētāji nemaz netika iekšā. Tādēļ drīz vien mūsu «Ceiruleits» un «Jumaleņa» tika uzaicināti priecināt visus šurp atnākušos mūzikas draugus vestibilā. Te pulcējās arī nēģeru grupa un vēlējās nofotografēties ar mūsu bērniem.

Neaizmirstamā atmiņā palikusi spraigā apdziedāšanās ar rīdziniekiem, krāšņais svētku gājiens, koncerti lielajā Mežaparka estrādē un Daugavas stadionā. Kā arī karuseļi Luna-parkā, zoologiskais dārzs, Jūrmalas kāpas un plūncāšanās, dažiem pat pirmo reizi, jūrā.

Patīkamu pārsteigumu visiem rajona dziesmu svētku dalībniekiem sagādāja rajona valdes darbinieki. Viņi pateicās organizatoriem, kolektīvu vadītājiem par nesavtīgo darbu, gatavojoties svētkiem. Liepas kungs visus pašdarbniekus salīdzināja ar «baltām ūdensrozēm», no kurām tik grūti šķirties. Mazie «ceiruleiši» ir lielu paldies parādā daudziem labiem cilvēkiem un kolektīviem, it īpaši «Jumaleņai» un ansambļa vecākajai Martai Kavinskai par saprašanu un izpalīdzēšanu. Pirms braukšanas uz Rīgu iepriekšējā vakarā kļuva zināms, ka autobuss izgājis no ierindas, un visas pūles sameklēt citu bija veltīgas. Paldies Kamencas un Stabulnieku kolektīvu vadītājiem, šoferiem un dalībniekiem, kas mūs vizināja, kur bija nepieciešams. Dziesmu svētku laikā ansamblim «Ceiruleits» piedāvāja braucienu uz muzikālo atpūtas nometni Somijā no 12. līdz 18. jūlijam. Piedāvājumu uzņēmām ar prieku. Kaut arī laika dokumentu kārtošanai bija atlicis pavisam nedaudz, ar to veiksmīgi tikām galā.

Daudz raizu sagādāja sponsoru meklējumi. Situāciju glāba Latvijas atbalsta fonds ar Jūrkāna kungu priekšgalā un Latvijas tranzītbanka. Paldies arī Līvānu firmas «Līvānu māja» direktoram Veides kungam un šoferim Osvaldam Romanovskim. Firmas autobuss bērnu grupu veiksmīgi nogādāja Tallinnā, no kurienes ceļš turpinājās ar prāmi pāri Somu jūras līcim uz Helsinkiem. Četras stundas aizritēja nemanot. Lielākajai daļai bērnu tā bija pirmā iepazīšanās ar kuģi, uz kura bija daudz aizraujošu spēļu automātu, bērnu iemīļotais «bumbiņu karuselis», baseins, kafējnīcas,

orķestris. Protams, ne visu mēs varējām baudīt.

Ar mums kopā brauca grupas no Lietuvas un Igaunijas. Hel-sinkos, jūras ostā mūs sagaidīja nometnes «Kummeli-93» darbinieki un tulkis. Luksus autobusā triju valstu delegācijas braucām uz Sauvo, vietu, kur atradās nometne. Nedaudz tikām iepazīstināti ar Somijas valsti, tās ģeogrāfiju, iedzīvotājiem.

Nometnē laiks aizritēja ļoti ātri. Tā bija atpūtas nometne somu bērniem. Bet ielūgtie ciemiņi bija no Lietuvas, Igaunijas, Vācijas, Ukrainas, Polijas. Somu bērniem par nometni bija jāmaksā dalības maksa — 650 markas. Nometnē atpūta mijās ar saturīgām nodarbībām. Bērni iemācījās siet jūrnīka mezglus, izgriezt kuģīšus, pīt pinītes, orientēties apvidū. Karsējāmieš saunā, peldējāmieš, ēdām saldējumu, arī mellenes. Nakšņojām teltīs. «Ceiruleits» ieguva visas nometnes bērnu simpātiskākā kolektīva «Goda diplomu». Koncertos tika uzņemts ar ovācijām, labprāt mūs aicināja muzicēt nometnes pasākumos. Kaut arī bija jūtama valodu barjera, sapratāmieš ar smaidiem, rokaspiedieniem lieliski.

Nākošā šāda veida nometne tiks organizēta pēc pieciem gadiem. Par bērniem Somijā rūpējas valdība, nometne tiek arī sponsorēta. Pavisam Somijā esot deviņas bērnu atpūtas nometnes.

Šajā nometnē kopā bija 2000 bērnu. Bet pašlaik gaidām organizatoru atsūtīt apsolīto videokaseti par neaizmirstajām dienām Somijā.

Valentīna Poikāne

■ Attēlā: somu liča krastā atpūtā ēdām kūpinātu lasi un reņģes.

Vasaras raibumi

jeb ar fotoaparātu un bloknotu pilsētas ielās

Preiļi šogad sagaida viesus vai svēceļniekus uz Aglonu tāpat kā gadus desmit, piecpadsmit atpakaļ ar uzvarošā sociālisma laikā tapušo ģerboni uz pilsētas galvenajiem iebraucamajiem ceļiem. Sikais un garābraucējiem grūti samanāmais simbols gadu gaitā pārklājies ar rūsū un atstāj provinciāla pagrimuma iespaidu. Vienīgi pilsētas uzraksts liek domāt par apdzīvotās vietas vāpeni.

Toties pilsētas centrs — Tirgus laukums — cenšas sniegt vizuālo informāciju par būtiskāko rajona dzīvē. Bijušās goda plāksnes vietā pieejama informācija par svarīgākajiem notikumiem rajona dzīvē šogad, lai arī pietiekami novecojusi, pāris vēsturiskās uzziņas un... krietni

daudz ūdens. Vismaz fotogrāfijās tas aizņem noteicamo vietu. No rajona ievēribas cienīgiem tūrisma objektiem šeit vieta atradusies tikai Preiļu baznīcai un Jasmuižas muzejam. Par Līvāniem un citām apdzīvotām vietām var spriest tikai pēc diezgan neizteiksmīgās rajona kartes. Pat Aglona — nedz bijusi un nedz topošā — šeit nav atradusi sev goda vietu. Toties visus aicina pirts komplekss. Lai gan labi zinām, ka mūsdienu arhitektūras paraugā patlaban dzīvību velk tikai alus bārs «Gambriņuss». Lai tomēr mēs būtu pilnīgi droši par minētā kompleksa pastāvēšanu, atkārtoti šādu uzziņu sniedz nedaudz iepriekš veidots reklāmas stabs iepretī gastronomam. Droši vien preliešiem

pilnīgi pietiek ar šādi dublētu dezinformāciju, lai nomazgātos un būtu tīri?

Runājot vēl par pieejamo informāciju, jāmin sadzīves pakalpojumu nams, virs kura ēkas acīs uzbāzīgi krīt milzīgais uzraksts kaimiņvalsts valodā. Ja runājam par šiltēm, tad vienam otram reizēm smīnu, reizēm neizpratni izsauc tirgotāju izdoma. Tā, piemēram, «Tauma», «Disa», abreviatūra «AAA» virs ieejas lombardā.

Preiļu pils, kapličas un parka liktenis šoreiz lai izpaliek. Arī pastaigāties pa parka celiņiem diez kā negribas. Tad jau labāk no Tirgus laukuma pa Raiņa bulvāri un atpakaļ. Apzaļumotais centris vairs nespēj piedāvāt atpūsties visiem sēdētgrībētājiem

un tādēļ čigāni un pusaudži ir parādūši zvilnēt zālājā. Sak, Londonas Haidparkā un citviet pasaulē tā mēdzot darīt. Tikai diez vai isti karstā dienā tas ir viegli izdarāms, jo par sevi atgādina aiznaglotā pilsētas ateja, kura vēl aizvien ir redzamākais antisantitārijas nostūris centrā. Arīrdzan līdzās novietotās atkritumu tvertnes palīdz aizpildīt šo postāžu.

Intensīva kustība pastāv Talsu ielas sākumā. Starp banku un administratīvo orgānu ēku reti kuram izdodas normāli aizlaipot uz «Stilu» vai «Karīnu». Izdangātais ceļš mūždien rada grūtības: ziemā šeit tik viegli var pakrist uz ledu, bet pārējos mēnešos — tapt apšļāktam no garāmbraucošās mašīnas. Un ja

nu jūs vēl gribētu apstāties un aplūkot galīgi noplukušo «Satīras dēli» — «Okno satīri» vai tam blakus nostiepto dzelonbrāti, — tad par Preiļiem satīra vien būtu.

Nekas labāks nav sakāms par galīgi tukšo laukumu rajona valdes priekšā. Ar nezālēm šeit šķiet bezcerīgi cīnīties, tāpat kā sakopt bijušā pieminekļa pakāji.

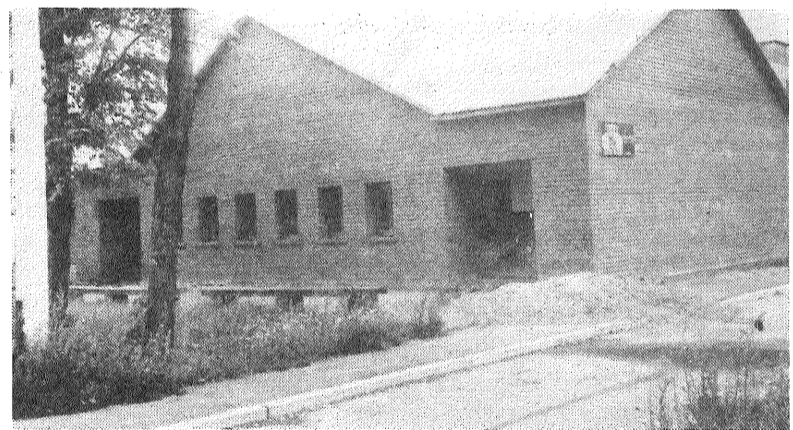
Vasaras raibumi, kā skaidro vārdnīca, ir plankumi, kas rodas pavasara saules staros. Tie nav slimība, bet tā ir zināma novirze no pigmenta vienmērīgas sadales cilvēka ādā. Un tādēļ neuztrauksimies par atsevišķām nebūšanām, bet dzīvosim ar novirzēm.

Voldemārs Romanovskis
Jāņa Silicka foto

Nu, tāds jau ir tas mūsu paskats... Pavērtēsim! Padomāsim!

■ Nostalģija...

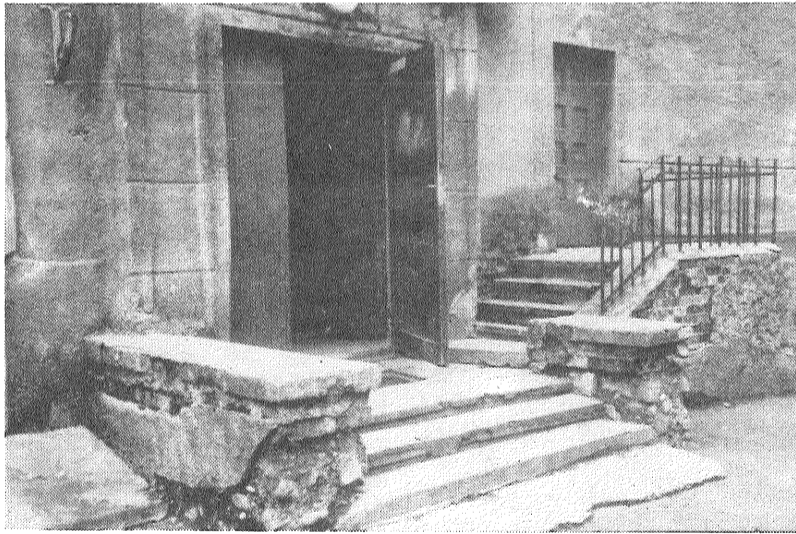
■ Šeit, varbūt, kādreiz būs veļas mazgāšanas komplekss, kas atvieglos namamāšu darbu. Ak vai, cik skaisti, cerēsim!

■ Un te, kā noproti, cienijamo lasītāj, b-i-j-a domāts atveseļošanas centrs, t.i. pirts. Tagad tas pārtapis par dzeršanas kompleksu, bet pirts tāda niekošanās vien ir.

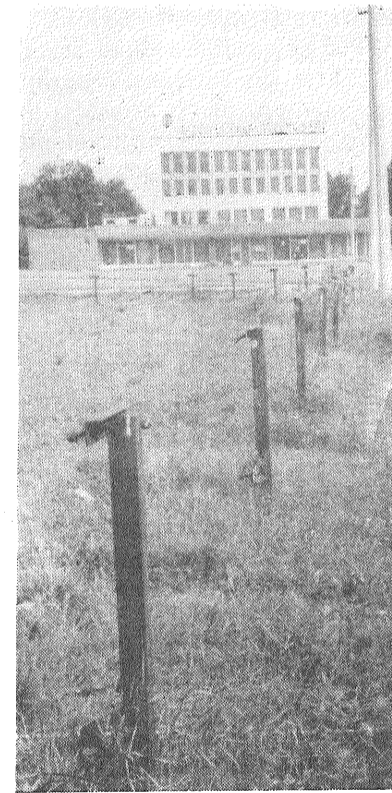
■ Ikdienā paši mājas saimnieki diez vai iedomājas, ka no malas šis noformējums satīra vien ir. Vai arī ēkas reklāma? Grūti pateikt, to labāk zina tie, kas šajā namā strādā. Bet namā grūti tikt, lai pajautātu, jo tas norobežots ar dzelonstiepli, par balstiem tai izmantojot karogu statīvus. Skaisti! Kāds dizains un izdoma! A-U-T-O-R-U !!! Un vēl gribas piebilst, ka pavisam nesenā pagātnē šo reklāmas stabu ar nosaukumu «Okno satīri» izmantoja, lai ielīmētu Latvijas Tautas frontes pirmsvēlēšanu reklāmas plakātu. Vai tikai tas neiespajdoja vēlēšanu rezultātus?

■ Laipni lūdzam skolā Nr. 2.

■ Ko darīt? Vecajam un jaunajam jāsadzīvo kopā draudzīgi. Kāpēc jāsakopj sava mājas priekšā, ja tāpat ir labi. Kā saka, ne mana čūka, ne mana druva. Kam nepatīk, lai neskatās! Bet mums labi. Un jo lielāki rakumi apkārt, jo mēs labāk jutamies. Mēs kalniņā, bet zaru būda un dubļu pelke lejā...

■ Zēni, kam šodien septiņpadsmit iabi atceras, ka ziemas priekus šai vietā varēja izbaudīt cik tīk. Slidoja, spēlēja hokeju... Bet nav ko gausties mazākajiem, jau sen zināms, ka Preiļos viss sliktākais ir bērniem. Kāda slidošana, kāds hokejs? Jūs ko, puikas, pat daudzdzīvokļu namu pagrabos mums nav elektrības, pirti vairs nējam, bet te tādu lepību — slidotavu! Nožogojuma vairs nav (nezin kur aizgāja) un slidotavas arī vairs nebūs, tāpat ziemā līst lietūs... Ja kādam gribas slidot, brauciet uz Rīgu! Preiļos Balderi nav vajadzīgi.

Aglona tālo dienu atblāzmā

Nobeigums. Sākums laikraksta 29. jūlija numurā.

Aloizs Broks dzimis 1898. gadā Varakļānu pagasta Sileniekos zemnieka ģimenē. Jau no bērna kājas tēvs pacietīgi un neatlaidīgi gatavoja dēlu sava darba turpinājumam, ierādīdams un mācīdams visu, kas jāzina un jāprot zemniekam. Arī dēla izglītībai tika pievērsta pienācīga uzmanība. Pēc pamatskolas beigšanas zēns tiek sūtīts uz Rēzekni apgūt komerczinību pamatus. Zemes ārājs vienlaikus var būt arī veikalnieks. Viss ir labs, ko cilvēks zina un prot. Bet vienīgais stiprā dzimuma mantinieks Broku ģimenē, absolvējis Rēzeknes tirdzniecības skolu pirmā pasaules kara laikā, ne bez ašarām, pazemojumiem un citiem pārdzīvojumiem izlūdzās tomēr no tēva atļauju iestāties Pēterpils Garīgajā seminārā, kuru proletariāta diktatūras radīto juku un izdarību dēļ spiests atstāt un turpināt mācības Viļņā. Taču, kad 1920. gada oktobrī Garīgais seminārs tiek atvērts Aglonā, viņš dodas šurpu un nobeidz to 1921. gadā. Šī paša gada 29. augustā Aloizu Broku konsekrē par priesteri un nozīmē par vikāru un skolu kapelānu Viļakas draudzē.

Reti izcilās Broka dotības un darba spējas paver viņam ceļu augstākām teoloģijas studijām Austrīnīs universitātēs, vispirms Innsbrukā un vēlāk Vīnē, kur viņš iegūst teoloģijas (pēc viena informācijas avota arī filozofijas) doktora grādu. Pēc studiju beigšanas un atgriešanās dzimtenē Aloizam Brokam lemts savu īso, taču neparasti ražīgo un spraigo mūžu, vislabākos savas dzīves gadus ziedot Aglonas un tai līdzīgi visās Latgales garīgās dzīves plauksmei.

1925./26. mācību gadā Broku ieceļ par 1921. gadā dibinātās Aglonas ģimnāzijas inspektoru. Līdztekus šim pienākumam viņš pasniedz attiecīgās klasēs ticības mācību, ģeogrāfiju, ģeoloģiju, filozofiju un loģiku. Šajā pašā laikā viņam tiek uzdots būvēt jauno ģimnāzijas ēku. Vietu šai celtni viņš izvēlas uz ģeometriskās taisnes baznīca, lielais krusts un punkts N pāris simtu metru aiz ceļu nozarojuma, kas no Aglonas ved uz Izvaltu un Višķiem.

Stājoties pie uzdevuma izpildes, viņš nemeklē inženieri celtnieku, lai gan tāda iespēja pastāv. Viņam pašam pietiek prāta un saprašanas vadīt būvdarbus. Līdz ar pamatu rakšanu viņš noorganizē kā māla, tā silikāta ķieģeļu ražošanu turpat uz vietas. Vietējā materiāla un darbspēka šim nolūkam vairāk nekā pietiekoši. Arī tehnoloģijas viņam zināmas. Sienu mūrēšanā arī nav profāns. Ko neprot vietējie celtnieki, to praksē viņiem iemāca teoloģijas doktors Aloizs Broks. Nav darba iemaņu un papēmienu, kas būtu viņam sveši.

Viņa apskaužami vērigā acis uzver visus misēkļus un kļūdas un liek tās nekavējoties labot. Celtnieki nevar noslēpt ne nieka. Katru augu darba dienu pēc stundām ģimnāzijā viņš steidzas uz mežmalu, kur top viņa lielais lolojums. Lielais, bet ne pirmais. 1926. gada pirmajā pusē Broka vadībā un uzraudzībā tiek celta divstāvu koka ēka, kur izvietoti skolēnu kopmītņi, inspektora dzīvokli, virtuvi, ēdnīcu, zāli, dažas ģimnāzijas klases un istabas skolotājiem un saimniecības vadītājiem.

Jebkurai celtni nepieciešami arī kokmateriāli, kur nu vēl tik milzīgi, kāda būs Aglonas ģimnāzija. Klosters trīs simti hektāru lielajā saimniecības teritorijā nav daudz šim vajadzībām piemērotu koku. Nepieciešamais daudzums šim nolūkam tiek iedalīts Dagdas mežniecībā. Nu Aloizs Broks kļūst arī par krāvēju un baļķu vedēju. Katru pēcpusdienu, gan ziemā, gan vasarā, viņš sēstas ragavās vai ratos un

dodas uz trīsdesmit piecus kilometrus attālo cirsu. Palīgi iekraušānai vai izkraušānai viņam nav vajadzīgi.

Nevienam līdz šim nav bijis ne jausmas, kāds fizisks spēks piemīt šim kalsnajam, izstūdzējušajam vīrietim ar slaidiem pirkstiem, iegarenu, apgarotu seju un brillēm uz īpatnēji izliektā nelielā deguna: redzēdams, kā trīs vīri nomokās ap baļķi, nespēdami iedabūt ragavās, viņš palīdz pāiet malā visus un viens pats, taisni kā rotājādamies, ieceļ koku ragavās. Zemnieki aiz pārsteiguma kļuvuši vai mēmi.

Saimniecības vadītāja Bōrbola Balodes kundze mūžam neaizmirsīšot šādu gadījumu. Bijis ļoti stiprs sals. Ap pusnakti Broks pārbraucis mājās nosalis gluži zils, atkritis krēslā un tad centies noaut zābakus. Taču velti. Nespējis. Pārliecinājies, ka pats netiks galā, palūdzis viņu:

— Bōrboleņ, esi tik loba, nūvelc, lydzu, maņ zōbokus. Pat naspieju. Viņa to izdara ar lielu piepūli. Izrādījās, ka sasaluši ne vien apavi. Pie zābakiem, bikšu starām un zeķēm piesaluši arī auti.

Bōrbola raudādama iesaukusies: — Ojčinka! Cik ilgi tu tai skrīsi? Kas zina, kur paliks tei leļō celtnē, kur pats paliks? Varbut tovi kauļēni nepaglobōti gulēs svešumā. Kamdiel tu bendej pats sevi?

Taču ar atgriešanos no tālā brauciena Broka darba diena vēl nav galā. Vēl joprojām viņu gaida neatliekami pienākumi. Apsildījies un paēdis vakariņus, viņš sēstas pie sava rakstāmgalda un sāk gatavot stundas, ko rīt klasēs jāpasniedz audzēkņiem. Bet pulksten sešos un trīsdesmit minūtēs no rīta viņš jau ir baznīcā, lai izpildītu svēto priesteri pienākumu Dieva priekšā.

Un tā visu laiku. Nepārtraukti. Dienu no dienas.

Cik tad ilgu laiku Aloizs Broks atvēl miegam?

— Tikai četras stundas. Nikod vairōk, — apgalvo saimniecības vadītāja Bōrbola Balodes kundze.

1927. gada pavasarī nenogurdināmajam inspektoram tiek uzlikts papildus uzdevums: jāizremontē izbūvētā muižnieka Miķeļa Reuta pils Kamenca muižā, nākamajā Jaunaglonā. Atjaunojamā ēkā paredzēts izveidot sieviešu ģimnāziju. Taču no pils palicis tik vien kā tas lepna nosaukums: nav ne durvju, ne logu, nav ne griestu, ne grīdas. Ir tikai pussagrūvis jumts un sienas.

Līdz ar to darba apjoms Brokam divkāršojas. Reuta pils atjaunošanai arī nepieciešams inženieris celtnieks, visu specialitāšu amatnieki un visu veidu materiāli. Atkal turpinās nebeidzami braucieni uz Dagdas mežniecību un skriešana no celtnes Aglonā uz remontējamo objektu Kamenca. Bōrbola Balodes kundze nespēj vienaldzīgi noraudzīties uz pārmērīgo Broka darba slodzi:

— Ojčinka! Kai tevi vēl kōjas nosoj? Pažāloj tu pats sevi, ja citi tevi nažālo! Tev vēl nav trejdesmit godu, bet tovu kōju dzeislas jau tik tōli saspeilātas, ka tu bez bintem naspēj vairs staigōt. Voi tū zyna kaidis?

— Nivīns nazyna, Bōrboleņ, nivīns, — sirsnīgi smaidīdams, atbild Broks. — Un tū nadreiktst zynōt nivīns. Kam tys vajadzēigs? Es tev lydzu, Bōrboleņ, nasoki nivīnam par tū. Navajag.

1928. gadā Aglonas ģimnāzijas galvenais korpuss un kraisais spārns tiek pabeigts. Šajā pašā gadā pilnīgi tiek paveikts arī Reuta pils remonts, un 27. augustā sāk darboties sieviešu ģimnāzija. Par tās direktoru tiek ieceļts Aloizs Broks. Kamenca tiek pārdēvēta par Jaunaglonu. Par Aglonas ģimnāzijas direktoru Broku ieceļ 1929. gadā.

Paralēli šē uzrādītiem galvena-

jiem darbiem Aloizs Broks atrod laiku pārtulkot un sagatavot drukāšanai Jaunās Derības svētos Rakstus: visus četrus Evāņģēlijus un apustuļu vēstules. Evāņģēliji tiek iespiesti un izdoti 1933. gadā, bet apustuļu vēstules un Apokalipsis — 1937. gadā. Abas svēto Rakstu daļas Broks izdod pats uz sava rēķina. 1934. gadā laiž klajā lūgšanu grāmatu «Paleigs ticeīgūs dvēselēm». Sagatavojis un izdevis «Misāli katrai svētdienai un svētku dienai». No grieķu valodas tulkojis Vecās Derības svētos Rakstus. Darbs nav pabeigts. Tas aprauts pie Mozus piektās grāmatas. Tam visam līdztekus bija jāpcer un kaut isās tēzēs jāuzmet sprediķi, ko viņš gandrīz ik svētdienu un svētku reizēs katrā ziņā teica draudzei no kanceles. Arī klostera saimniecības pārziņāšana bija viņa pienākums. Tas viss prasīja bezgala daudz laika un ne mazumu personīgo pūļu un enerģijas.

Aglonas ģimnāzijas labā spārna celtniecība tiek pabeigta 1936. gadā. Līdz ar to Aloiza Broka lielais lolojums, kurā viņš iegulda savu sirdi un dvēseli, beidzot iegūst tās kontūru aprises, kādas mēs redzam vēl šobaldien. Pēc Broka iniciatīvas un daļēji arī viņa vadībā tiek uzbūvētas Ciriša un Jaunaglonas elektrostacijas, kas apgādā ar elektroenerģiju nevien klostera saimniecību, baznīcu un abas ģimnāzijas, bet arī Aglonas, Jaunaglonas un Somersetas ciematus.

Aglona ir un būs svētceļojumu vieta. Bet Aloiza Broka laikā tā kļūst arī par daudz radošas inteligences apspriežu un sarīkojumu vietu, tātad par kultūras centru. Tā, piemēram, 1936. gadā, vasarā, Broks organizē bīskapa Jāzepa Rancāna divdesmit piecu gadu priesterības svēto Aglonas ģimnāzijā. Ar savu klātieni tās pagodina Svētā Tēva nuncijs Latvijā A.Arata, kā arī daudzi citi augstākās garīdzniecības pārstāvi. Arī ģimnāzijas audzēkņu izlaiduma reizēs pasniegt absolventiem diplomus ierodas ievērojami ļaudis, gan ministri, gan bīskapi.

Rezumējot šī neparasti enerģiskā cilvēka daudzpusīgo, šajās rindās tikai pāris vilcienos ieskicēto darbību, jāsaaka sekojošais. Aloizs Broks nebija tikai priesteris un divu ģimnāziju direktors vien. Viņš bija un arī būs gaismas apustulis, kas pēc savā isā mūža nerimtīgajām gaitām atstājis Latvijā dzīvojošiem Romas katoļiem veselu virkni paša celtu pieminekļu, kas nevienai vien paaudzei liecinās par viņa darbiem šajā pasaulē, uzskatāmi rādīs, kā jākalpo savai tautai un mācīs visus, kā ir jāizmanto laiks, ko Dievs Tas Kungs, dāvādam dzīvību, ir atvēlējis katram no mums.

Tomēr ar nožēlu jākonstatē, ka šajā lietā ir viens liels «godmaniskais bet». Un proti: ir pagājuši piecdesmit gadi, kopš Aloizs Broks ir izrauts no mūsu vidus. Šis aizvadītais posms bija sarkanās himēras ziedu laiks Latvijā, un paaudze, kas šajā periodā piedzima, skolojās, strādāja un nu jau sākusi nosirmot, nemaz nezina īsti, kas tas Aloizs Broks tāds bija, kur nu vēl lai pazītu viņa darbus. Skumji? Protams. Nekā iepriecinoša šeit nav.

Tad kādēļ gan brīnīties un ar pieri skriet sienā, kā to darīja šo rindu autors, būdams Aglonā šā gada vasarsvētkos un redzēdams, ka pie mājas sienas uz ceļa, kas no Izvaltas, Višķu un Dagdas krustojuma ved uz ģimnāziju, joprojām vēl stāvēja piestiprināta metāla plāksne, kas vēsta, ka šī iela ir nosaukta izbūvēšanai, komunista, sen jau miruša J.Matisāna vārdā. Varbūt kāda cita ieliņa kaut kur nes bijušā Aglonas ķeizariņa Stanislava Lubāna vārdu? Bet nu nevar nepajautāt: kur tad ir Aloiza Broka iela?

Lūk, kādi mēs esam kļuvuši šajos piecdesmit gados! Un šajā laikā katrs no mums ir apliecinājis savu attieksmi pret laikmetu, kurā mēs dzīvojam, respektīvi pret sagrūvušo padomju varu. Šeit runa ir par 1940.-41. gadu, un te nu mums jau ir divi spilgti piemēri sacītajam, ar kuriem lasītājs jau ir iepazinies, ja vien ir izlasījis «Novadnieku».

Pirmais. Rostislavs Likais, Aglonas klostera saimniecības pirmais pārvaldnieks, izgāba Aloizu Broku no čēkas ķētnām, tādējādi apliecinādams sevi par cilvēku, kura priekšā mums ne tikai jānoņem cepure, bet arī zemu jāpaklanās. Par šo pašaielīdzīgo vīru bija runa šā gada 6. jūlijā.

Otrais. Kalupes pagasta iedzīvotāju brālū Babru rīcība 1941. gada 14. jūnijā rītā. Par šiem drosmīgajiem cilvēkiem «Novadnieks» vēstīja šā gada 10. jūnijā.

Bet bija arī «stukači» un «trojkas», kuru vienīgais pienākums bija stādīt to ļaužu sarakstus, kas izsūtīti uz Sibīriju.

Saprotama lieta, ka šē ir runāts par pretmetiem, par galējībām. Tauta, zobus sakodusi, stāvēja malīnā un klusēja, nosodoši skatīdamās uz notiekošo un nepemdama dalību šajā «spēlītē». Arī tā bija attieksmes apliecināšana.

Šogad Aloizam Brokam aprit deviņdesmit pieci. Tā vien liekas, ka Latgales novada ļaužu pienākums būtu iemūžināt viņa piemiņu. Tikai ne kaut kādas ielas nosaukumā vien. Broks ir pelnījis daudz vairāk. Un proti: to ir jāiekaļ akmeņi vai jāatleja bronza. Un nav itin nekāda pamata aizbīdināties ar to, ka dzimtajā pusē viņam uzcelts piemineklis. Nē. Savas dzīves vislabākos gadus Aloizs Broks ir ziedojis Aglonai, tālab Aglonai jābūt tai vietai, kur tiktu saudzīgi glabāta, augsti godāta un nemītiģi cildināta viņa piemiņa.

Kopējs ideāls un mērķis mūždien ir vienojis ļaudis. Tam kalpotu un to veicinātu arī šīs ieceres realizācija.

Iznirst skaudrs jautājums: kur tam rast naudu? Tas taču prasītu lielus līdzekļus. Jāiet ziedojumu vākšanas ceļš. Visi pieminekļi Latvijā uzcelti par saziedotiem līdzekļiem, gan latviešu tautas lepnums Brīvības piemineklim Rīgā, gan atjaunota Latgales Māra Rēzeknē, gan...

Katrs sākums ir grūts. Bet nekas nav neiespējams. Ne velti paruna māca: acis baida, rokas padara. Tikai organizatorisko darbu jāsaik un jāvada ne jau vienkāršajam mirstīgajam. Ja to pieļautu, uzreiz uzrastos mūdienu Ostaps Benders un dažu dienu laikā, konkrēti 15. augustā un 8., 9. septembrī kļūtu miljonārs.

Mums, paldies Dievam, ir pašvaldības: Preiļos rajona līmeņa tautas vēlēta vara, Aglonā — pagasta dzīves vadītāji. Ir ne tikai jācer uz viņiem, bet arī jālūdz viņus ķerties vērsm pie ragiem. Šo rindu autors, būdams vecuma pensionārs bez jebkādiem papildienākumiem, ir gatavs jau šodien ziedot šai svētīgajai lietai pirmos piecus latas. Ja rīt jaunā valdība apzēlosies par vecajiem vārguļiem, šim mērķim atkal tiks atvēlēti nākošie pieci, desmit vai varbūt visi divdesmit lati.

Šē lati, šis akmens vai bronza nav vajadzīgi Aloizam Brokam. Tas viss nepieciešams mums pašiem, mūsu tautai, mūsu kultūrai, ja vien mēs gribam būt savu priekšteču cienīgi un spējam novērtēt viņu ieguldījumu mūsu tautas labā. Tas viss tiklab nepieciešams arī katoļu konfesijas ideoloģijas uzturēšanai, apliecināšanai un stiprināšanai.

Būsim vienoti Latvijai! Būsim vienoti Baznīcai!

Ignats Zariņš

* poliski — Tētiņ!

Aglona ziņo

Svētceļniekiem uz riteņiem

1993. gada 15. augustā — Dievmātes Debesīs Uzņemšanas svētku, un 9. septembrī — pāvesta Jāņa Pāvila II vizītes Aglonā orgkomiteja izstrādājusi autotransporta kustības īpašu shēmu. Gaidāmi dievlūdzēji apmēram ar 50 tūkstošiem vieglo automašīnu un 2 tūkstošiem autobusu.

Vieglo automašīnu vadītājiem ieteicami šādi maršruti:

1. no Daugavpils Višķos jānogrēzja pa labi, lai piebrauktu Višķu — Aglonas vai Šķeltovas — Aglonas ceļiem;
2. no Rēzeknes puses ieteicams braukt caur Dagdu un Pušu;
3. no Preiļu: Katagrādi — Jaunaglonu,
4. no Krāslavas — virzienā uz Madonu, pa ceļu, kas iet gar Aglonu.

Visur būs maksas stāvvietas, ciemata teritorijā iebraukšana aizliegta. Autobusu kustība no Daugavpils un Preiļiem atļauta un Jaunaglonu uz ciematu, pasažierus izsēdinās norādītajās vietās un tālāk uz baziliku viņi dosies kājām. No autotransporta stāvvietām kursēs speciāli paredzēts sabiedriskais autotransports.

Varēs braukt arī pa dzelzceļu — līdz Aglonas stacijai. Tuvāka informācija par to dzelzceļa uzzinās vai presē.

Pagasta teritorijā drīkstēs iebraukt tikai ar caurlaidem, tās speciālajam transportam var iegādāties bazilikā, privātajam vieglajam transportam un autobusiem — pie vietējo draudžu prāvestiem, vai arī kontroles punktos uz ceļiem pie pagasta robežām.

Pāvesta ierašanās 9. SEPTEMBRĪ PAREDZĒTA PULKSTEN 10.00, bet kustība uz ceļiem tiks pārtraukta divas stundas iepriekš. Kā zināms, septembrī jau ir vēli rīti un tumšajā diennaktī laikā pārvietošanās ir apgrūtināta, tālab svētceļniekus lūdzam ierasties savlaicīgi, vēlams jau 8. septembrī.

Lūdzam atsaukties autobusu īpašniekus, kuri vēlētos pārvadāt pasažierus. Papildus informācija Aglonas bazilikā, tālruni 15406 un 15320.

Sekojiēt mūsu paziņojumiem.

J.Koroševskis,

orgkomitejas pilnvarotais

Pāvests brauks ar specvilcienu

Pāvesta vizītes sagatavošanas komisija nolēma organizēt īpašu vilcienu Romas pāvesta Jāņa Pāvila II, viņa pavadoņu, kā arī ārzemju un pašmāju žurnālistu braucienam no Rīgas uz Aglonu un atpakaļ. Komisija nolēma, ka 15. augustā Dievmātes debesbraukšanas svētku svinību laikā Aglonā jāveic šā specialā vilciena brauciena ģenerālmēģinājums, lai pārliecinātos par drošības, sakaru, medicīnas un citu dienestu gatavību sagaidīt un pavadīt augsto viesi. Pēc komisijas aicinājuma Ministru kabinets sprieda par Ls 750 000 piešķiršanu Aglonas bazilikas rekonstrukcijai. Pāvesta vizīte paredzēta 8. un 9. septembrī Rīgā un Aglonā. Vizītes gaitas atspoguļošanai Rīgas Kongresu namā tiks organizēts preses centrs, kas darbosies 7.-10. septembrī, bet Aglonā preses centrs atradīsies Aglonas kultūras nama zālē un darbosies 8. un 9. septembrī.

Kas par ko

Eiropas valstīs bieži tiek izdarītas plašākas sabiedrības aptaujas par visdažādākajiem jautājumiem. Kādā aptaujā 17 Eiropas valstīs iegūtas šādas ziņas:

Kāda ir attieksme pret dažādiem orgāniem, sabiedriskajiem institūtiem utt? Izrādās, 70% «balso» par

policiju.

Par to, ka jāslēdz atomelektrostacijas, izteikušies 63% eiropieši.

Vai visām Eiropas valstīm vajadzīga vienota valūta? «Jā» teikuši 59%, «nē» — 21%. Vai likvidēt robežbarjeras starp Eiropas sadraudzības valstīm? «Jā» — 54%,

«nē» — 29%.

Ir arī daudz aptaujas rezultātu par parasto sadzīvi.

Kāds Rietumeiropas populārākais dzēriens? Tēja, tā ir uz galda 85% eiropiešu (pupiņkafija — 79%).

Kādas attiecības ar pārtikas produktiem? Par sieru izteikušies 93

%, risu — 91%, olīveļļu un citām augu eļļām — 83%, saldētām sakenēm — 49% utt. Visvairāk lietotais alkoholiskais dzēriens? Alus. To dzer 40% no aptaujātajiem (Dānijā — 67%, Vācijā — 52%, Zviedrijā — 50%). Vinam visvairāk piekri-
tēju Francijā — 61%.

Joprojām neatrasti dārgumi

Joprojām kļūst leģendas par fašistisko dižvīru nobēdzinātajām bagātībām pēc otrā pasaules kara (gan personīgajām, gan no valsts kases, gan Eiropā salaupītajām). Stāsta, ka daudz salaupīto dārgumu glabājas Alpu ezeru dzīlēs. Tiek nosauktas arī citas vietas —

kalnos, šahtās, alās... Nav trūcis arī «mednieku», kas centušies tos atrast. Taču — nekā! Dzirdēts apgalvojums, ka ģenerālfeldmaršāls A. Keselrings, kas komandēja vācu karaspēku Itālijā, neilgi pirms atkāpšanās izvedis no Romas banku pagrabiem 251 tonnu zelta stien-

šu (vairāk nekā 6 miljardi tagadējo vācu marķu vērtībā). Zelts esot pamatīgi iemūrēts kādā kalnu alā. Praktiski to būtu ļoti grūti atrast, jo visi glabāšanas operācijas dalībnieki pēc tam esot nošauti.

Tad atliek spriest, ka salīdzinājuma ar Keselringa noslēpto zeltu

daudzu trešā reiša dūzu jorojām neatrastās bagātības tāds «nieks» vien ir: Hitleram esot piederējuši dārgumi par 15 miljoniem, Ģeringam — par 10 miljoniem, Himleram — par 7 miljoniem, Ģebelsam — par 5 miljoniem marķu.

TELEVĪZIJAS PROGRAMMA

Otrdiena, 3. augusts

LATVIJAS TV I
19.00 Ziņas. 19.10 Vizīte. 19.30 Koncerts. 20.00 Ekrāns bērniem. 20.30 Panorāma. 21.10 Kinovakrs. 22.45 Nakts ziņas. 22.50 Grupas Metal Head koncerts.

LATVIJAS TV II
18.30 BBC World Service. 19.00 Ēterā - Ogres TV. 19.30 Latvija leģendās. 20.00 Valdības preses konference. 20.30 Panorāma. 21.00 Spektis. 21.45 Ziņas. 22.00 Dzied Kristīne Stobeusa. 22.35 Pasaules mode. 23.00 NTV-5.

OSTANKINAS TV
14.00 Ziņas. 14.25 Lietišķais vēsmesis. 14.40 Adama Smita naudas

Trešdiena, 4. augusts

LATVIJAS TV I
19.00 Ziņas. 19.10 Kinožurnāls Mākla. 19.30 XXI Vispārējo latviešu Dziesmu svētku un XI Deju svētku dienasgrāmata. 20.00 Ekrāns bērniem. 20.30 Panorāma. 21.10 Koncerts. 21.20 Mana brāļa sieva. Amerikāņu mākslas filma. 23.00 Sievietes rokūzīnā. 24.00 Nakts ziņas.

LATVIJAS TV II
18.30 BBC World Service. 19.00 No Latgales TV videofondiem. 19.30 Spektra pielikums. 20.05 Vizīte. 20.30 Panorāma. 21.00 Sacensības vieglatlētikā.

OSTANKINAS TV
5.00 Ziņas. 5.20 Rita vingrošana. 5.30 Rīts. 7.45 Firma garantē. 8.00 Ziņas. 8.20 Do-mi-sol. 8.40 Vienkārši - Marija. 9.25 Tirdzniecības tilts. 9.55 Koncerts. 10.05 Dzeltenā upe. TV

Ceturtdiena, 5. augusts

LATVIJAS TV I
19.00 Ziņas. 19.10 Savvaļas Amerika. 19.40 Melodijas no operetes. 20.00 Ekrāns bērniem. 20.30 Panorāma. 21.10 Studijā Latvijas Valsts prezidents Guntis Ulmanis. 22.40 Kapitāla pilsēta. 22. sērija. 23.30 Nakts ziņas.

LATVIJAS TV II
18.25 BBC World Service. 18.55 Reģionālās TV piedāvā... 19.20 S. Prokofjevs. Romeo un Džuljeta. 20.00 Saeimas preses konference. 20.30 Panorāma. 21.00 Gadskārtu raksti. 21.30 Koncerts. 21.45 Ziņas. 22.05 Tikšanās Mārupes ielā. 22.30 Nāvējošais apmāns. Dok. filma. 23.00 NTV-5.

OSTANKINAS TV
5.00 Ziņas. 5.20 Rita vingrošana. 5.30 Rīts. 7.45 Firma garantē. 8.00

pasaule. 15.10 Bloknots. 15.15 Bitīte Maija. 16.05 Brīvdienas Samārā. 16.35 Eiropas meistarsacīkstes ūdenssporta veidos. Daiļlēcšana. 17.00 Ziņas. 17.25 Programma Tadžikijas pārbaude. 17.50 Kāds būs laiks? 18.00 Vienkārši - Marija. 18.45 Privātpašnieka ābece. 18.55 Tēma. 19.40 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Ziņas. 20.40 Dūmi. Mākslas filma. 2. sērija. 21.45 Reportāža par nēko. 22.00 Džeksonu ģimene - amerikāņu sapnis. ASV filma. 1. sērija. 23.00 Ziņas. 23.25 Meistarsacīkstes ūdenssporta veidos. Sinhronā peldēšana. 23.55 Elegances un skaistuma klubs. Nakts izrāde izredzētajiem.

filma. 2. sērija. 11.00 Ziņas. 11.20 Uz redzēšanas, Mērija Popinsa! Filma bērniem. 2. sērija. 12.35 Divi kapteiņi. Mākslas filma. 5. sērija. 13.50 Mult. filma. 14.00 Ziņas. 14.25 Telemikss. 15.10 Bloknots. 15.15 Bitīte Maija. 15.40 Burjatiņas melodijas un ritmi. 15.50 Tehnodroms. 16.00 Mult. filma. 16.30 Eiropas meistarsacīkstes ūdenssporta veidos. Daiļlēcšana. 17.00 Ziņas. 17.25 Programma Diaspora. Armēpi. 17.50 Kāds būs laiks? 18.00 Vienkārši - Marija. 18.45 Miniatura. 19.00 Kurskas kaujas noslēguma 50. gadadienai. 19.40 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Ziņas. 20.40 Dūmi. Mākslas filma. 3. sērija. 21.45 Zvaigznes tiekas Romā. 23.15 Ziņas. 23.40 Jauno izpildītāju TV konkurss Jalta - Maskava. Tranzīts-93. 2. diena.

Ziņas. 8.20 Mult. filmas. 8.50 Vienkārši - Marija. 9.40 Kādā pili Sadovoje Koļco ielā. 10.10 Kinofestivāls Soči-93. 11.00 Ziņas. 11.20 Dok. filma. 12.20 Divi kapteiņi. Mākslas filma. 6. sērija. 13.25 Mult. filma. 14.00 Ziņas. 14.25 Telemikss. 15.10 Bloknots. 15.15 Bitīte Maija. 15.40 Starp mums, meitenēm... 16.00 Sarunas ar bīskapu Vasiliju. 16.15 ...Līdz sešpadsmit un vecākiem. 17.00 Ziņas. 17.25 Eiropas meistarsacīkstes ūdenssporta veidos. Peldēšana. 17.50 Kāds būs laiks? 17.55 Vienkārši - Marija. 18.40 Atmiņas par pārdzīvoto. Dok. filma. 19.40 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Ziņas. 20.40 Loto spēle Miljons. 21.10 Aleksandrs Nevskis. Mākslas filma. 23.10 Ziņas. 23.35 Jalta - Maskava. Tranzīts-93. 3. diena.

Jēkabpils rajona Saukas lauksaimniecības skola 1993./94. mācību gadā uzņem mācīties jauniešus un jauniešus ar deviņgadīgo izglītību šādās specialitātēs:

- lauku māju saimniece (mācību ilgums 2 gadi 10 mēneši);
- zemkopis mehanizators (mācību ilgums 2 gadi 10 mēneši, 1 gads 10 mēneši).

Audzēkņus nodrošina ar kopmītni, maksā stipendiju, izsniedz lietošanai bez maksas mācību grāmatas, ir ēdnīca, kafejnīca.

Skolā darbojas deju kolektīvs, futbola, volejbola, galda tenisa, šaha un dambretes, taekvando pulciņi, smagatlētikas un vieglatlētikas sekcijas.

Satiksmē ar autobusu:

Jēkabpils - Nereta caur Sauku plkst. 12.00, 19.30, Nereta - Jēkabpils caur Sauku plkst. 6.10, 15.05. Saukas lauksaimniecības skolas autobuss: Jēkabpils - Viesīte - Sauka plkst. 8.20 pirmdienās. Sauka - Viesīte - Jēkabpils plkst. 12.00 piektdienās. Sauka - Apsperde - Nereta - Lone - Sauka plkst. 7.15 pirmdienās. Sauka - Lone - Nereta - Apsperde - Sauka plkst. 12.00 piektdienās.

■ Uzņemšanas medicīniskā komisija 20. augustā.

.Izziņas pa telefonu: 41743, 41793.

VIESĪTES LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA turpina audzēkņu uzņemšanu šādās specialitātēs:

- lauku māju saimniece, mācības latviešu valodā,
- zemkopis, mācības latviešu un krievu valodās.

Mācību ilgums 2 gadi 10 mēneši.

Dokumentus pieņem katru dienu (izņemot sestdienas, svētdienas) no 9.00 līdz 15.00. Telefons uzziņām Jēkabpils 45157, 45262.

VALSTS VIŠĶU LAUKSAIMNIECĪBAS TEHNĪKUMS turpina audzēkņu uzņemšanu 1993./94. mācību gadam sekojošās specialitātēs:

1. «Lauksaimniecība» ar specializāciju «Lauksaimniecības mehanizācija» (apmācība latviešu un krievu valodās), apmācības laiks 3 gadi 10 mēneši.
2. «Lauksaimniecība» ar specializāciju «Dārzkopība» (apmācība latviešu un krievu valodās), apmācības laiks 3 gadi 10 mēneši.
3. Arods — «Lauku māju saimniece» ar specializāciju «Dārzkopība» (apmācība latviešu valodā), apmācības laiks 2 gadi 10 mēneši.

Dokumentus pieņem līdz š.g. 10. augustam tehnikuma mācību daļā.

Tehnikuma adrese: LV - 5480, Daugavpils raj., p.n. Višķi - I, Valsts Višķu l/s tehnikums.

Sīkāka informācija pa tālruniem 72388 vai 72135.

Paju sabiedrība «Rudzāti»

pārdod rudzu, kviešu, miežu graudus, Ls 0,04 par kg, timotiņa sēklas, Ls 0,12 par kg.

Likvidācijas komisija

SIA RBKK

pārdod cementu, cena Ls 20 par 1 t, kokmateriālu atgriezumus, cena Ls 2 par 1 kub. m. Interesēties pa tel. 21275.

NOVADNIEKS

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Novadnieks» REDAKTORS PĒTERIS PĪZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta. REDAKCIJAS ADRESE: LV-5301, Preiļi, Aglonas ielā 1. ☎ 22059, 22305, 21759, 22154, 21996, 21985. PASŪTĪJUMA INDEKSS 68169.

Reģistrācijas apliecība № 1018. Iespiests Daugavpils tipogrāfijā Daugavpilī, Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. 1 iespiedlokne. Metiens 4862 eksemplāri. Pas. №

Juridisko pakalpojumu birojs

(Līvānos, Stacijas ielā 5, Līvānu PMK ēkas 2. stāvā), tālrunis Jēkabpilī 36660, Līvānos 43337, otrdienās un ceturtdienās no 11.30 līdz 14.30 piedāvā:
• advokāta pakalpojumus,
• konsultācijas īpašuma atgūšanas lietās,
• visa veida uzņēmējdarbības dokumentu sagatavošanu un reģistrāciju,
• visdažādākās juridiskās konsultācijas.

Mākslas uzņēmums «MARIJA»

izgatavo projektus, noformē interjerus un visu veidu reklāmas. Tel. 43747.

Latvijas - Zviedrijas kopuzņēmums iepērk I, II un E lieluma tulpu sīpolus. Zvanīt Jēkabpilī 8-252-23523 pēc 15.

Individuālais veikals «Sakta»

pērk un pārdod realizācijā pārtikas preces. Tālrunis 55775.

Pārdod

averloku. Tālrunis 55775;

automašīnu IZ-KOMBI 1991. gada izlaidums, nobraukti 3500 km, labā tehniskā stāvoklī. Zvanīt pa tel. 34096 Daugavpilī;

govis un teles. Tāl. 18205;

steidzami jaunu govju. Zvanīt 50397;

VAZ-2101 labā tehniskā kārtībā. Tālrunis 44128.

Pērk

T-25 piekabi vai puspiekabi. Zvanīt 24251 pēc 18;

jaunu vai mazlietotu seštonniģo mēslu ārdītāju. Tālrunis 24345, zvanīt vakaros.

Maina

MTZ šaurus riteņus pret KSF-2,1 vai PĀRDOD Rudzātu pagasta «Steķos». Grigs;

trīsistabu dzīvokli bez ērtībām pret diviem vienistabas. Tel. 65061;

vienistabas dzīvokli bez ērtībām pret 2-3 istabu dzīvokli ar ērtībām. Tāl. 23357, 23104;

labiekārtotu divistabu dzīvokli pret trīsistabu. Tāl. 23120;

četrstabu labiekārtotu dzīvokli pret diviem atsevišķiem dzīvokļiem. Tāl. 21446.

Tu, mīļo brāli, projām aizej klusi
Tai ceļā tālajā, no kura
nepārnāk.

Izsakām dzīļu līdzjutību skolotājam Bronislavai Gurgānei, BRĀLĪ guldot smiltājā.
Rudzētu specscolas darbinieki

Nokrīt lapa, izdeg svece,
Apklust mātes valodiņa.
Izsakām dzīļu līdzjutību
Ēvaldam Vindulim sakarā ar
MĀTES nāvi.
Līvānu biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Jaunaglonas lauksaimniecības skola

(Preiļu raj. p/n Jaunaglona, LV-5313. Tel. 17721, 17743)

uzņem audzēkņus 1993./94. m. g. sekojošās specialitātēs:

ar deviņgadīgo izglītību:
zemkopis — apmācību laiks 2 gadi 10 mēneši
vai 1 gads 10 mēneši.

Mācību laikā audzēkņi iegūst sekojošu kvalifikāciju:

I kursā — 2. kategorijas atslēdznieks,

II kursā — A, B, C, D kategorijas traktorists,

III kursā — B, C kategorijas autovadītājs.

Lauku māju saimniece (specializācija — pavāre) — apmācību laiks 2 gadi 10 mēneši.

Mācību laikā audzēkņi iegūst sekojošu kvalifikāciju:

I kursā — lopkopības meistars,

II kursā — 2. kategorijas pavārs,

III kursā — 3.-4. kategorijas pavārs, A kategorijas traktorists, B kategorijas autovadītājs.

Ar videjo izglītību:

zemkopis — apmācību laiks 1 gads.

Mācību laikā iegūst kvalifikāciju:

A, B, C, D kategorijas traktorists,

B, C kategorijas autovadītājs.

Lauku māju saimniece — apmācību laiks 1 gads.

Mācību laikā iegūst kvalifikāciju:

3.-4. kategorijas pavārs,

A kategorijas traktorists,

B kategorijas autovadītājs.

Visās specialitātēs apmācība latviešu un krievu plūsmās.

Skolā ir kopmītne. Audzēkņi saņem stipendiju.

Iestājoties skolā nepieciešami sekojoši dokumenti:

izglītības dokuments,

raksturojums,

dzimšanas apliecība vai pase,

izziņa no dzīves vietas par ģimenes sastāvu,

medicīniskā izziņa,

3 foto 3,5 x 4,5 cm,

personīgais iesniegums.

Dokumentus pieņem darbdienās no 9.00 līdz 13.00 un no 15.00 līdz 17.00.